

[Elisabeth Bruun Olesen]

mennesker, som har slidt og slæbt for at tilbagebetale, eller til, at de, der slet ikke har lånt, ikke må føle sig til grin. Det er da ganske ejendommeligt, for når man laver en lov herinde, som man siger er en forbedring, er den da nødvendigvis en lov, som gør fremtiden bedre end det, der var i fortiden. Det skal man da ikke beklage, for det er jo selve formålet med en forbedring at gøre tingene bedre. Derfor er det da fuldkommen absurd, at man står og undskylder for dem, der havde det dårligt i fortiden, at nu bliver fremtiden lidt bedre for nogle andre.

Hvis man hæver dagpengene, kan man sige, der også er nogle mennesker, der på et tidspunkt har fået for lidt i dagpenge, men af den grund lader man da ikke være med at forhøje dagpengene. Det kan der være mange andre grunde til, men da i hvert tilfælde ikke den grund.

Vi synes selvfølgelig, det er godt, at der er en forbedret rentestøtteordning i det, og at der kommer nogle penge ind i det.

Vi synes også, det er godt, at det er blevet præciseret, at skifteretterne skal behandle gæld, selv om en stor del af gælden er studiegæld. Det synes vi er en klar forbedring. Men vi synes, det er uhyre problematisk, at denne lov i så utrolig høj grad cementerer et skønsprincip, et skønsprincip, som betyder, at ingen rigtig ved, hvem der egentlig får ret megen gavn af denne lovgivning.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der falder en sten fra manges hjerter i dag. Det gælder de gældstyngede, og jeg tror også, det gælder mange af ordførerne, som nu igennem år har været præsenteret for det ene hjertegribende eksempel efter det andet på studiegældsplagede unge, som først blev bragt ud i det, at de fik at vide, at de bare skulle optage banklån, og som derefter kom ind i et højrentesamfund, som gav dem meget store byrder. De er så at sige blevet et offer for konjunkturerne. Dem er der brug for at hjælpe, og det gør vi her i dag med ganske betydelige beløb.

Hr. Rahbæk Møller har ikke ret i, at det er den såkaldte højrefløj, som har skabt dette problem. Man kan lige så godt sige, at det er højrentepolitikken fra 1970'erne, der har skabt det. Så skal vi nu ikke lade det ligge og i stedet for glæde os over, at vi i enighed har

skabt en løsning for mange mennesker, der har følt deres gæld som en skygge over deres tilværelse i årevis.

Jeg synes, at både hr. Erling Olsen og fru Connie Hedegaard gav nogle rimelige beskrivelser af ordningen. Den kan jeg tilslutte mig, og jeg skal ikke føje meget til.

Det samme gælder i øvrigt hr. Estrup, som stillede det spørgsmål, om jeg ville sikre, at denne ordning nu blev fulgt, så vi kunne se, om vore intentioner bliver fulgt op. Det kan jeg forsikre at vi vil gøre. Det er en stor og dyr ordning, som gerne skulle ramme præcis det, vi har aftalt. Og det vil jeg gøre hvad jeg kan for at sikre.

Derfor må jeg også til sidst sige til hr. Rahbæk Møller, at hvis der skulle være modstrid imellem det, vi har aftalt i de righoldige betækningsbidrag, ændringsforslag og bemærkninger til ændringsforslag, og så det, der er blevet citeret i Universitetsavisen, er det naturligvis det, vi har aftalt og skrevet, der gælder.

Det samme er tilfældet, hvis der på et eller andet punkt skulle være modstrid mellem det, vi har sagt og skrevet, og så det, hr. Rahbæk Møller sagde i dag her fra talerstolen; så vil det altså også være det, vi har sagt og skrevet, der gælder. Mere kan jeg ikke sige om det.

Jeg tror, jeg kunne tilslutte mig det meste, men der var så meget, at jeg ikke her tør give det blå stempel til hvert ord, der blev sagt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Undervisningsministeren sagde, at denne lov gerne skulle ramme præcist i forhold til det, der var blevet aftalt.

Nu er vi nogle, der er handicappede af, at vi ikke har været med i forhandlingerne, så vi ved for så vidt ikke, hvad der er blevet aftalt. Man kan sige, at mange ord ikke nødvendigvis skaber afklaring, og den betænkning, som er fyldt med utrolig mange ord, dækker vel i virkeligheden over forskellige fortolkninger. Når man ikke er enig, bruger man tit mange ord på at beskrive synspunkterne.

Jeg fattede ikke, om ministeren sagde, at det var hr. Rahbæk Møllers fortolkning, der var rigtig, eller det var ministeriets embedsmænds. Og når vi nu skal ramme præcist,